

Z Tučap.

Suš. 370, Bart. I. 23.

U stu - dýn - ky stá - la na - pá - je - la pá - va,
 matka sy - neč - kova, matka syneč - ko - va, na ňo za - vo -
 la - la.

U studýnky stála
 napájela páva,
 [:matka synečkova:],
 na ňo zavolała.

Naber si, děvečko,
 vody do žbánečka,
 [:ale si nemysli:],
 že ti dám synečka.

A já sem jí dała
 taková otázku,
 [:uvaž si ho matko:]
 doma na provázku,

Doma na provázku,
 na hedbávný šnůrce,
 [:aby on nešidil, :]
 chudobný děvčice.

Z Javorníka.

Suš. 382.

Velmi zdlouha a táhle.

Včera pred ve - če - rem, ked sem vo - du bra - la,
 šo - ha - jo - va ma - ma na mňa za - vo - la - la.

Včera před večerem,
 keď sem vodu brała,
 šohajova mama
 na mňa zavolała.

Vody sem podała,
 syna ně nedała,
 šohajova mati
 cigankú ostała.

Ale ně ho nedá,
 že sem hrubě bledá,
 šohajek červený,
 až ho barva mění.

Podaj ně, ceruško,
 téj studenej vody;
 šak ten můj syneček
 dávno k tobě chodí.

Keby ně ho dała,
 týdeň bych í žala,
 ešče bych í za to
 mamičko říkala.

Šohajova mama,
 dycky na mňa repce,
 že ně kupovala
 po torali čepce.